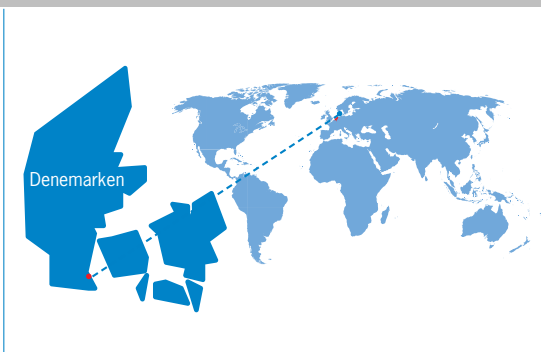

Copyright foto

Twee locaties met varkens

Boerderij Mariesminde is de thuislocatie van Claus (54) en Janny (49) Pedersen. Op dit bedrijf in Sønderborg (Jutland) houden ze 500 zeugen en 500 gespeende biggen. Even verderop ligt de tweede locatie van de familie Pedersen. Op deze locatie houden ze 2.500 gespeende biggen en 800 vleesvarkens. Het merendeel van de biggen voeren ze af op 35 kilo. Ze hopen binnenkort hun biggen weer af te zetten bij hun oude vaste mester in Denemarken. Naast de varkens heeft het bedrijf een akkerbouwvak met 183 hectare, waarvan 104 hectare in eigendom is. Ze verbouwen voor driekwart hun eigen varkensvoer. Het teeltplan bestaat uit: tarwe (102 hectare), wintergerst (21 hectare), zomergerst (20 hectare), koolzaad (21 hectare) en haver (19 hectare). Janny, hun bedrijfsleider en stagiaire zijn verantwoordelijk voor de thuislocatie. Claus houdt zich bezig met de tweede locatie en de akkerbouw. Het echtpaar heeft drie kinderen: Paul (22), Morten (20) en Hanne (17). Alleen Paul heeft interesse in de varkenshouderij, maar Morten helpt ook mee in zijn vrije tijd op het bedrijf.

Janny en Claus Pedersen incasseren tegenslagen op hun Deense bedrijf

Terugblik op turbulent jaar

Janny Pedersen kijkt met weinig positieve gevoelens terug op 2014. Zij en haar man Claus kregen in Denemarken verschillende klappen te verduren. Hun vaste mester wilde hun biggen niet meer, ze moesten twee medewerkers ontslaan en de prijsverwachting voor komend jaar is ronduit slecht. Toch is Janny niet terneergeslagen. „We redden ons wel.”

Toen ze in maart uitgebreid haar verhaal vertelde in Pig Business kon Janny Pedersen niet vermoeden dat er binnen driekwart jaar zoveel zou gebeuren. „Waar we invloed op hadden, is goed gegaan. Maar waar we geen invloed op hadden, is fout gegaan.”

Biggenafzet weggevalen

In maart vertelde ze al dat hun zeugenbedrijf in de zomer daarvoor was getroffen door een PRRS-uitbraak. De resultaten in het begin van dit jaar waren weer prima en de PRRS-uitbraak leek vergeten. Alleen enkele maanden na het verschijnen van het artikel kreeg hun vaste binnenlandse mester te kampen met eenzelfde PRRS-uitbraak. Al snel kregen Janny en Claus de beschuldigende vinger in hun richting. De mester weigerde hun biggen nog af te nemen. Op datzelfde moment klapte de markt in elkaar door de Russische importban. Janny en Claus waren door het wegvalen van de mester aangewezen op de export. Alleen voor de export naar Duitsland ontvingen ze een veel slechtere prijs voor hun biggen. Janny legt uit. „In Denemarken werken ze met twee prijsnoteringen. De exportnotering en de berekende notering. De berekende notering is een prijs die afhankelijk is van de actuele oeren- en opbrengstprijzen. De exportnotering is de prijs op de vrije markt.” Door het instorten van de markt moesten ze genoeg nemen met een veel lagere prijs. Normaal beuren ze als biggenprijs de berekende notering plus een vaste toeslag van 3,30 euro per big. Maar dat was nog niet alles. Door de strenge exporteisen werden ze gedwongen om zelf meer biggen op te leggen als vleesvarken, terwijl ze er maar beperkt plaats voor hebben.

Ze moesten ze de vleesvarkens gemiddeld 5 kilo te licht afleveren om weer plaats te maken voor de nieuwe lichte biggen. Door de extra kortingen op te lichte varkens, moesten ze ook hier geld op toeleggen.

Medewerkers ontslagen

De volgende tegenslag liet niet lang op zich wachten. Hun vaste bedrijfsleider kreeg in het voorjaar de kans van een investeerder om een varkensbedrijf voor vijf jaar te pachten met daarna een optie tot koop. Binnen een paar weken waren ze hun bedrijfsleider die jarenlang voor hen werkte, kwijt. De zoektocht naar een nieuwe was ingezet en werd gevonden. Alleen deze kon de baan niet aan en Janny en Claus besloten om hem te ontslaan. Ondertussen zaten ze in de zomer en was het nog drie weken voor hun grote reis naar Zuidoost-Azië. „Deze reis was al meer dan een jaar geleden geboekt”, zegt de Nederlandse van origine. Hun nieuwe snel gevonden bedrijfsleider bleek de taak wel aan te kunnen en leerde razendsnel het bedrijf kennen. Het stelde het echtpaar in staat om toch met een gerust hart met vakantie te gaan. Na thuiskomt, kondigde hun stagiaire zijn vertrek aan. Zijn opvolger bleek niet geschikt en weer moesten ze een medewerker ontslaan.

Om het zichzelf niet te moeilijk te maken, besloten ze te breken met hun overtuiging om alleen met binnenlands personeel te werken. Ze namen een Roemeen aan. In het eerdere interview met Pig Business verklaarde Janny dat ze weigerde te werken met Oost-Europese arbeidskrachten. „We houden van een goed sociaal contact met ons personeel. Ze eten

bij ons in huis en we willen dan ook niet alleen over varkens praten”, zei ze destijds. Dat ze heeft moeten breken met dit standpunt, zit nog steeds diep bij Janny. „Wij voelen dit als een nederlaag.” Niet dat ze niet te spreken is over de inzet van de Roemeense medewerker. Volgens Janny voert hij zijn taken goed uit en verloopt de communicatie in het Engels zonder veel problemen. Wel hebben ze met hem afgesproken dat hij binnenkort een Deense taal cursus gaat volgen.

Slechte prijsverwachting

Begin deze maand krijgt ze uitsluitel over de bloedsuitslagen op hun bedrijf. Als alle dieren negatief op PRRS testen, mogen ze hun biggen weer aan hun oude mester leveren. Janny hoopt dat ze weer in rustiger vaarwater komen. De geplande investeringen in een overdekte graanopslag en wasplaats zijn op de lange baan geschoven. Komende periode staat weer in het teken van een beter saldo draaien.

Ze hebben binnenkort een gesprek met de bank. De verwachtingen over de opbrengstprijzen in Denemarken blijven voor komend jaar ronduit slecht. „Zo lang Rusland zijn grenzen gesloten houdt, is er teveel concurrentie op de wereldmarkt.” Over hun eigen financiële positie maakt Janny zich geen zorgen. „De meeste van onze collega's van dezelfde leeftijd zitten hun tijd wel uit. Ik maak mij meer zorgen over de jonge boeren die geen financiële reserves hebben. Wij redden ons wel.” ■

 Reageren?
r.vanboekel@pigbusiness.nl